

Attunda tingsrätt
Kansli Sollentuna
Box 940
191 29 Sollentuna

Mål nr T 3798-07; Thomas Allgén och Teet Härm ./ Statens angående skadestånd

Påminnelser i anledning av statens yttrande 2008-03-25 (aktbilaga 96)

Om statens yttrande, allmänt

1. Staten hade av tingsrätten förelagts att yttra sig över min framställning av den 4 mars med bl.a. 19 konkreta frågor som alla har betydelse för frågan om läkarna lidit skador. JK:s svar är otillfredsställande. Nedan under p. 12 och 13 hemställer kändesidan om ett uttryckligt föreläggande för staten att besvara frågorna.
2. JK:s ombud har enligt yttrandet funnit det vara ”varken ändamålsenligt eller påkallat att -:- söka besvara de frågeställningar som kändesidorna har fört fram och vars formuleringar präglas av kändesidornas egen övertygelse om vad som är rätt och fel i målet.” Enligt yttrandet kan ”något annat” rimligtvis inte heller anses följa av tingsrättens föreläggande. Här ligger tydligen uppfattningen, att staten inte haft någon skyldighet att svara på de enskilda frågorna.
3. JK har missförstått syftet med frågorna. Frågorna 1 – 18 byggde enbart på kändesidans behov av ställningstaganden från staten som underlag för bevisuppgifter om sådana fakta vilka lett till skador för läkarna. JK tycks tro att frågorna skulle gälla bedömningen av fel och försummelser och rentav utgöra ett försök att tvinga på staten en omkastning av bevisbördan angående fel och försummelser. Det är svårbegripligt hur statens företrädare kan blanda ihop behovet av underlag för bevisuppgifter av betydelse för vad som utgjort skador med bevisbördan för fel och försummelser.
4. I övrigt hävdar JK alltjämt att det inte åberopats tillräckligt preciserade fel och försummelser från kändesidan för att staten skall kunna gå i svaromål i enskildheter. Här tycks JK återigen bygga på missuppfattningen att kumulerade fel skulle innefatta ett sådant krav på uppenbara felbedömningar i enskilda myndighetsbeslut, vilka slentrianmässigt – men på tvivelaktiga grunder – brukar krävas på tal om statens ansvar för rättsliga felbedömningar när det inte är fråga om kumulerade fel.
5. Trots inställningen att staten inte fått några preciserade åberopanden att bemöta, bestred JK:s ombud under den muntliga förberedelsen så gott som alla av kändesidans många åberopanden av fel och försummelser. Att bestridandena genomgående var ohållbara var en sak i för sig. Ändå vägrar JK nu att besvara någon enda konkret fråga angående de påstådda bevisen för Thomas Allgén och Thomas Allgéns skuld till likstyckning när svaren kan ha betydelse för kändesidans bevisuppgifter.

Erfarenheten att i detta mål ha JK som motpart

6. Det har varit en nedslående erfarenhet för mig som kändesidans ombud med rättsvetenskapliga krav på objektivitet att konfronteras med JK:s agerande under den skriftliga och muntliga förberedelsen. Agerandet kännetecknas av ovederhäftiga processuella invändningar,

missförstånd av sambandet mellan olika regler samt okunnighet om skadeståndsrättsliga principer och deras tillämpning.

7. Bristerna i JK-ämbetets agerande torde bero på att Justitiekanslern i ansträngningarna att hindra, att staten förklaras ansvarig för en oöverträffad serie av rättsskandaler, åsidosätter sina skyldigheter enligt 1 kap. 9 § Regeringsformen att iaktta saklighet och opartiskhet.
8. Samma strävan att skydda staten torde förklara JK Lambertz' försök att få mig att avgå som enligt honom olämpligt ombud för läkarna, vilket – om jag lämnade mitt uppdrag – också skulle minska riskerna för kritik mot JK personligen för hans agerande i samband med JK:s beslut 2005-02-25 (dnr 2974-03-21) och i efterföljande korrespondens med mig (allt redovisat till tingsrätten som aktbilaga 80 i skadeståndsmålet).

Hemställan om förelägganden för Justitiekanslern

9. Det är önskvärt att JK:s ovilja att besvara sakfrågor inte skall nödvändiggöra en alltför tidsödande huvudförhandling med genomgång av onödigt många skriftliga bevis och hörande av ett onödigt stort antal sakkunniga och vittnen, som haft med olika faser av styckmordsfallet att göra under en period av över 20 år. En sådan huvudförhandling kommer att ta tingsrättens tid och resurser i anspråk på ett onödigt sätt. Den kommer också att i onödan öka rättegångskostnaderna och medföra förlängda påfrestningar för Thomas Allgén och Teet Härm samt deras närmaste anhöriga.
10. JK:s uppträdande kan enligt min mening aktualisera regeln om rättegångsmissbruk enligt 9 kap. 3 § Rättegångsbalken, som avser förhållning av rättegång genom påståenden eller invändningar som är uppenbart ogrundade. I detta sammanhang är det värt att notera att JK i yttrandet 2008-03-25 redan antyder att ett beslut som går staten emot i preskriptionsfrågan kan komma att överklagas till hovrätten.
11. Även det särskilda ansvaret enligt RB 18:6 för vållande av onödiga rättegångskostnader för motpart kan aktualiseras.
12. *I det uppkomna läget hemställer jag att tingsrätten uttryckligen förelägger Justitiekanslern att besvara de i inlagan den 4 mars ställda frågorna 1-18, vilka alla har klar betydelse för kärandesidans lämnande av bevisuppgifter och därmed för omfattningen av huvudförhandlingen.*
13. *Det är likaså oacceptabelt att JK vägrar förklara varför ämbetet lämnat en direkt sanningslös uppgift om fingeravtryck på säckar, något som jag berört flera gånger, senast under punkt 19 i inlagan den 4 mars. Frågan har betydelse för en allmän bedömning av statens agerande och dessutom som ett led i bedömningen av statens skadeståndsansvar. För kärandesidans räkning ber jag tingsrätten förelägga JK att förklara sig även i fråga om fingeravtrycken på säckar.*

Anders Agell